

БОЖЫМ

Часапіс Беларускага рэлігійнае
думкі.

ШЛЯХАМ

«SUR LA VOIE DIVINE».
Mensuel religieux biélorusse.

Цена
нумару 30 фр.

Адресс редакцыі:
Adress : Redaction, 35, rue de Sèvres, Paris (6).

Падпісная цена
на год 300 фр.

Наша палахэньне — нашы мэты

Калі-б хоцеў трапіцца называць як культурна-нацыянальнае так і гэополітычнае палахэньне нашай народу, дык хіба из гэта не зноідзе больш адпаведнае тэрміну, як яось гэты: на скрыжаванні. На тым крыжаванні розных дарогаў, інтарэсаў і ўплыву суджана было нашаму народу заставаць сабе слыпі. З поўначы вяйчічча Балтаскандинавія, а з паўдня багатое старакультурнае Грецка-Рымскага Міжземнамор'я; з захаду Германа-Польскі, а з усходу Эўразійска-Расейскі экспанізмўны съект...

Наколькі з аднаго боку гэтыя палахэньні давала народу культуруна — гандлёвым магчымасцямі, як той гістарычны шлях «з Вараг у Грэцы», на толькі з другога гэтае-ж палахэньне выстуپіла край на смырноты небяспекі. У наших часах гэтыя небяспекі пырасці па жаліхных размежаваній.

Тут складзіліся плямёны
Справкі сілаю каначца,
Каб багатае адарони
Мілы край наш звяяваць,

А нас ніжка ў сэрцы разіць,
Пад прыгон узяць назек,
Наши скарбы алаганіць,
Душу вынесць на зьязд;

Каб у ірсы тэй ашукі
Зынічыць наши ўсе съязды,
Каб на ведалі і ўнікі,
Хто такія іх дзядам.

Швэд набытак наш паліў,
І лілася кроў икініна —
І маскаль тут самачынна
Гвалт і злдекі утварыў...

Хіба ніхто, ніколі так жылаў/жыла не адчуваў трагічнае запраўліасці, гнай горкай жальбы песьніра, як адчуваю сёньня мы эмігранты — смесячая ахвіра шаленісі буры — найстрашнейшае з этых «спрэчак»...

Дзеля скромных размежаваній артыкулу нельга ўсебанова заглыбінца ў гнозу трагедыю, хачу разумецца толькі беражок яе лухова-рэлігійнага боку.

Калі матэрыяльныя ды палітычныя спусташэнні гэтак даймаюць і ўзлрыгавані кожнага з нас, то што ж! казаць пра лухова-культурныя, рэлігійныя, пра тым асноўныя скарбы, ад іхіх залежыў адзінёў і адраджэнская сіла народу! Дагэтуль мы мо' так не адчуваі наглае патрэбы аб іх рупіцца. Сёньня, калі адрыгнануць ў асновах узвесі съвест, калі апакаліптычнае сігніцы temporis азкрыла нам почы, нусны і сары, — шчырэ, салізная рэлігійнасць, як душазадбічай ізэнія-інспірацыйная цэнтруючая, а інават і асэкуруючая сіла сталася так палаханай, што калі-б перасталі стаціца аб ёй мы, нащадкі съвітых башкую мучанікаў, дык тых каменіні на румовішчах нашай славіні місіушчыны будуць яе крымчаў/кіаць. Бе беларуская душа на скрыжаванні, на пагубным раздарожжы! Усе з усяго свету і падсытву ўзлоўж і ўпапярок съвідзяць па ёй, як па той раз-

гароджанай сірочай піве, Калі ў пару не адратуем ие, не аблорозз, ды не ўзмоцін — пропасне відлонене можа глинуны усё нашае адралене!

Але разліхніи пункт у нас бысь так чулем, так набадельм, што біз паўнага разынка нельга яго закрываць. Хай толькі дзе пачуна хонбы літнечкага прэплюмной рэзігін — азраджэнскіх думак (ні каку ўж по яку павінністю імпрэзу), які зараз уж некаторым у ваччу зронілі слагуда «факсімілене беларусае склад пуні», што вось, вось усю рыхтушча спусніцца на белую заглінаную заляканую эміграцкую душу пра-вакерну «душаханкай каршуны»...

Браты! Не да мрой нам! Каму да нашто злесіа сейны пудала ў канюках?

Калі-бі крывачкі патрэба і амушала каго га-варыць па Вільні, а пат' пілнавання не, то ўжоў бы не хадеў нікога абраражэнію не карыкатурую; бо сеняя ўжоў знайшоўся блекарства не только на азінкожыдзені, але і наў і укарэміненне яе. Ад нас самых залежных перанін ініціятыву ў свае рукі, і згоды з сабі дукончыкамі карысціў правезесь яе, а тым самым і ацлаце «трафіфасьць» гэтая далікістная праблемы.

Тымчасам аднак наша тэматыка іншай і іншай наземчыя мата:

З матываў шчыара хрысціянскіх ды патрэчытых, хочам ісціцы піволю матчынскі помаж народу ў яго найторнікі горы ў сучасны наўтра-гічненішы, але і наўбільш ацыніраваючы манімент

— становімся пры самай сяміротна балючай ране душы народнай, душы ў пуніксе пагубна духова-культурнага разлазеніння, венча расынівачаў бе-ларускую душу на крмы шыністымічных да близ-божанскіх эксплікатаций; становімся:

- каб памагачь народу лячышча ад азінгашы і разлазеніння,
- каб аньвергаша, усыведамляні, узгадоўаша,
- гуртаваша, ізмяніваўшы,
- каб пачынаш, узмініш на духу, пальманьш, асымляш, гарташаш.

Каб забяспечычы ад лачасін і вечнай за-губы.

Вось наша заданіе і наша інта. Прызначы — ілюніа нашы сілы на тац вілкіх сэніншніх нашы аbstавіні прыпы, але сянатысьць заданія гваран-ти нам Божую і нашу, Браты зробе волі, помач, падтрымансі і выразумеласі.

Галіна нашай прыцы, наші шлях — гэта шлях Божы, духовых, рэлігійных; алакн хочам яго разу-мені не толькі ў сініе эзапіні — канфесійных, азінабрадных, але і ў сініе шырэйшіх — хры-сціяніка — націяльнай культурнай ды сацыяль-най брашкісці і салідарнісці.

У мэтазалі нашай прыцы хацелі-бі унікніць уся-го, што нас дзеляні, а ажынічыліць усё то, што нас лучыні, падыме. Жадаем прызы пазытыўнай, гворчар, узгадоўваючай і кічам да не ўсіх суро-зінай добраў волі.

— Задумы.

Крыніца моцы

Сучасназ палажэнніе беларускіх эміграціі над шмат якімі ўзглядамі лавілі цікаве і таму сі-чога дэбінага, што сум а наў і зінверса зильні-чына частымі гасцінімі як паслабідамі, та-кімі і цэлымі групамі. Між тымі якія калі, а сеняя нам трэба асабілісі моні, каб перажыць сучасныя лі-халенчы, і зделаць гэта ўсіх зынівера ёсць неўмі шакодын зильнівачамі, бо кіе вельмі аслаб-ліве моні і вытэрпальны. Сунны настрой азаго чалавека часам як зараса перадзеніа і засумувані, дык нікакі работы ў гіх не клепаці, і тачы а-візансіа траце шукаваў наўкай ралу, «каб заб'ячусь недапуснімі гнанія руйнівака суму, што пад-коўпае нашы сілы».

Найдліпшым і наўбільш дзейным лекам на ўсі-ке зильнера ёсць мошна, шчыара і сянятава. Не. Не якіся сильнія і забаданіні, але сама раз-думансі і пераконвалочна вера ў Бога і Яго спра-віліцасі.

Хто меў матчынскімі глыбай утлініні ў гі-сторыю нашага народу, маг бачыць, што гэта

вераю жыў наш народ пра стагодзьдзя цікаве інвалі, і гэтаю пераю жыре сеніні, і гэтаю ве-раю пазынія жыць і іншыя эміграціі, азрадвана да родных карынін, калі іншыя хоча марна за-гініць.

Але адкуль брашу доказы на гэтаю веру?

Самы падбескі азгадаў мінүткам і сучасных па-дзвіні дае незапарчныя доказы, што сవетам кі-рэву Некта машніні за палітыку і земскіх вала-дару. Колкі ўж зильнілася злакукоў і паноў на нашай Бацьківщинін — чым больш яны бы-лі малуткі, тым больш жалюгідным быў іх на-мені. Хоць мы і на веласі часу, калі гэта станеца, дык Бог наўгруна ведзе, калі іншыя, што сеняни тэм асталіся, зусім звод прыліце.

Божы спосаб кіраванын чалавекам і ізлымі народамі белыні ѹсім і вірарынаванія прац вус-на. Багародзіці ў песні на чэсці Господа Бога:

«Умніш сілу руکой снайі; рассыпай горных думкамі сэрца іх; алабраў у монін пасады, узя-лічныі пакорных, галодных азівалу дабром, а ба-гачаў азівалусьці ў пічым» (Лук, 1, 51-53).

Ці-ж не пазоля гэтых слоў сталася з тою паладіміа нашых апікуну, што апініраваў чы-стку нашас Балькаўшчыны наўзі не якіні «хэ-самі» і ўзгубівалі там усё наўні роднае і народ-нае, а сеніні... міні самі славяніні на мужні і аглівіні сваіх роднаў краі на гэтаю залякан-ніх як і наш? Ці-ж не паноўшы гэтых слоў ста-лася з Гілерам і гэтаю, што Яго шешылі перамоўю і прысвечалі чуткім землі — дае ѹмы сеніні? Ці-ж не паводле гэтых слоў сталася з бу-даўнімі наўбільш жудасціні канінтарыстычнага антагуру ў Бэрэзе Карускі, што яго азудзіў на-дайна самаа польскі народ? Да ѿ ўсіх варта пе-ралічыць і азінлікі везлагоўшыя паморы народнага цэрпенін?

«Насі! вуй — панеслы і вуйка».

Дык наўпуху ін іншак із гэтых сліхам і да-лій Бог будзе кіраваў съветам, таму і тым, што сеніні наложыць жудасце праю народ, не ўзы-чыць да Божага суду.

Наш народ ужывіла прыгіндаўся да жынчы, глыбока съяздзіў ѹго законачарысні і прычыны і ўсюдзі наўпір Божую кіраўную руку ў съве-те і гэтые наўзінныя исна адустроўшы ў сваій мудрасці: «Мы так, а Бог інак».

«Быз Бога ні да парога, а з Богом хонь за-мора».

«Быз Бога і волас з галавы не спадзе».
«У Бога ўсі напагары, і т. п.

Гэтая непахісна вера шырокіх народных ма-сіў была кропніцою моні ў часе самых ві-ліхаленчын; міні давала сілу і магчымасці вінчи виселічесці наўзі і ў наўзіншніх аbstавін-нах жынчы, бо «Пакуль я пілаку, бых бы алі-на-ку — як стаў съязнік, стаў Бог да занаві».

Пад гэтым поглядам мы бачым вілкі контраст між нашымі азраджэнскімі пісъменнікі і агуль-ным настроем народнае творчасці. На народнай творчасці былі суміны песні ад доля некаторых людзей — нелькі бых узаруціх слухаю песні сіроты, узяды, але із агульных пераражася балірэй а і наўзі работы. Нават сваі горкіе жынчы на-рол мог апініваць жартліва:

Чаму-ж міне на пень,
Чаму-ж на гудзені,
Калі ў майді хатачы парадак ізесь?

Хоць у гэтай «хатачы» жадаўшыся Божа які парадак. Нават галошаны на пакіршных народ уніт пра форму песні дае сум чаргуючы з наўзіною на будуче спакінні.

Гэтыя агульныя тэм народнае творчасці тым болей варты ўвагі, што саме жыць і народу бы-ло да тое ступені іншым, што перымі азраджэн-скі пісъменнікі, якія апінівалі гэтас жынчы як мэ-лі матат адпаведных слоў, каб выказаць яго шыякі стасі:

Ох! цяжкая золя! От так-бы здаеща
Скроў зямлю прапады, ци ў съльбы разльўся.

Ой наштож-жине вочкі, ой наштож-жине ясны,
Каб глядзеў які і зд ўсіх нынчыні...

Або яшчэ мацней альзыванія той-же паэт Францішак Багушыкі на «Дудзі»:

Кіні наўкілі покам,
Дых крываюсі скожам
Не слизкай запалашы,
Як ўсі абавамы.

Янка Купала ў «Адвачнай песьні» даводзіц гэты сум да наўбіншайшай практыкі. Ен канче пасму «Адвачнай песьні» такім образом:
Цель музыка ўстае з магілы, каб даведацца аб змененіях у жыцьці. Але нешчыль им прыносіц такія весткі, што ён альзыванія:

Гэй расчыніць наўнана магіла,
Страшнай ішбе людзі і съвет.
Калі аднак гэтын і наступны пісъменнікі глыбікі прыкладаў на народную творчасць, і адульчічнілі патхінені, іх тэм узыніні. Калі яны маглі сказаць за Янам Наслухоўскім:

Ня я плюю — народ. Божы
Даў міні ўсімсці лад прыгожы.

тады инцы змагаць ўзімні ўзімні головы з монін наўзілі паўтары і далейшыя слова паэта:

Сонча наўкі скрозь хмари щыміні
праглянне исна наўзіні ніваво,
і буцьшы жнін дзялкі потатомны
добраю золяй, доляй шчасльіва.

Калі пазыні паэты матагі пабачыць прафу-дзіжны і частковы ўзымі народу, дых балад-зівіні тон і непахісна наўзізя стаюць істотна аз-акако ѹго творчасці. Я. Купала аднай ў народзе такую слу, што кілак:

К снабодзе роўнасці і знанію
ми працівнікі сабе сльзі!
І будзе ўсімсці панаваніе
там, дзе сігтонія плача дзе!

Народ пакініц Богам да жыцьця жыве і будзе жыць. У царкви, ік, што агіт ачысніца ад тae злайшылісті, што наўзіла на народнай думкі да час узаху, азаргутнасці і наўзіро моні, каб на будущымі на падыні падзары слыгі.

Народ пакініц чалавека з волі Бога, супра-дзіжніца цяжкімі болямі маткі; мы сеніні пера-

живаем час вілікага нарадженнія і таму мусім
нріпець вілікій болі, але з Божай помочуши
її перанесем і ўсі ператримаємо. Хто маладу-
їмацаванне.

БРУТУС

Прихідены горам, ці сумнай трувогай,
Ни гнісся ты назем: гарпісі за Бога,
І вока спів' як ла зор падиси.

Бо хто ня шукав ні ў чым вишшай волі,
Той прудзаныи Божай нісубача никої;

Каб чиста і проста мы ў неба глядзелі,
Нядоля і гора мік назі-б брадзелі;
Над людзінік заскенствам, браток, галасі!

Каз. Свяяк.

Пасленства сучаснае эміграцыі

Падзе другое сусьветннае забыні такую ві-
льную колькасьць людзей пазбаві бапцікаўчы-
ны, што міжвольна приходзіцца і не раз унажней
затрымання над гэтым злыдзічам і залузаць, ши
ни мае яно якога глыбшайшага сенсу. Пузы-ж и
нам людзіні з сваім абмежаваным розумам учи-
мішь і судзіць Божім плюні, бо ёні неба виско-
ад зямлі, так думкі Божія па-наль думкамі люд-
зкімі» (Іс. 55,9), аднак тым не мене мы ня
можам заслышаць даследаванія гэмія Божія дум-
кі і шляхі ў межах нашых магчымасцяў. Тому
ні толькі можна, а нават і траба Узвіжлівій при-
глажніцу ў раігітнай гладзічы да злыдзіч
масавых эмігрантаў, тых «перамешчаных асобаў»
і пастрашнія даглінні тых намеры, каб пасъ-
лы што за гэтага Валадару сусьвету, каб пасъ-
лы з большынішчымі магчымі пустаўшчы словы
малітыў: «...Будзі воля Твая».

А можа гэтыя бежанцы ні любіні свае Бап-
цікаўчыны? Наадварот, за Бапцікаўчнну ніні не
шкадуюць нікіх, нават найжаждзічых ахвэрзуў.
Дым можа гэтыя бежанцы гэтага нікія зла-
чынны, што іх пагражась злыдзіч кара? Калі-
бы западзе было такдык паусте пытанніе: якіх
гэта такі лад у іх на бапцікаўчнне, что настыва-
юць мільёнів ворагаў для сібі з лоні самога ж
народу? Варты біло-б пры гэтай нагодзе пакі-
ніць колькі мільёнуў людзей загінула так пад-
час тварніні гэтага ладу і колькі мільёнуў пад-
час іго мірапланіні. Каб ліга было дакладна іх
пераличыць, напэўна атрымаліся буджетныя лід-
кі.

Цікава зэльдзі, якія ступені неахоўні гэ-
тага павароту ў эміграціі? Вось-ж калі часам
задзарзіць напады, што іх бралі сілом, каб ал-
аслаць на бапцікаўчнну, дык шмат хто з іх канды-
чай жыць самагубствам; нават злыдзіч адкры-
тыя лісты да генерала Айзенгаўзера: «...калі ні
іншым ласкоўна кашацца: «...калі ні можаць нас
аберніць, тых пастраўніце нас лепш тут».

Але-ж ніяма такое краіны, каб заўсёды было
цикжое жыцці і нават у найлепшіх заранеўанін
зэрхаве зларазаща чыннішыя маменты, якія з

часам зменяюцца, дык магчымы, што і там на
бапцікаўчнне сучасных бежанцаў ужо даўно пе-
ражылі паганыя маменты і ўсё маса бежанцаў
есць інсевеламія сапруднага стану рэчы? Мож-
на было-б з гэтымі аглазіні, каб бежанцы не
пракінулі на сваій бапцікаўчнне ад саме ма-
ленкісці і бежанцамі стаўся ўсё тоес трэці
год. Праўда савіто часу пралагана шмат раз-
візізіліс абы ўсіх зменам. Але сам факт, што там
малада адбыша толкі зменын' съезжаны ўсім, што
што на гэту ўсё было як съез, але не знажно-
чы на гэту, там самая пралагана пад небы ныха-
лаў ўсё тантыйшыя такі зменам, як і па
зменам. Даўно, навіто былі патрэбныя тых змены-
ны, калі іх было ўсё якія лишні! Віданы што
з праўду там на вельмі лічані.

У сучасных мамент «перамешчаных асобаў»
расказілі на ўсіх закутках Зах. Эўропы і Аме-
рікі і спатыкаюць з усімі жыхарамі гэтых кра-
інай; ёсць іраніі і дэзвіркі, якія ўпёрт нес-
паздняванія сталі перад фактам прымуснасці на-
прощання чужынай. Словам амаль усімі мож-
на спатыкніць гэтую «кужыніцю», і ніякога ча-
лавека, каб на толкі быў пазблазнены цікавасцю,
што мы спатыкніць самія самога, але нават упёрт
гэтага ж чужынца: «Чаму я хочаш вартацца на
бапцікаўчнне?» У часапісе «На шляху» № 3.
бач. 11, даслоўна звязаюць гэткі выпадак. Ма-
ладая ангелька пытаваща беларуса:

— А на бапцікаўчнуні калі паселеш?

— Здзеніша што ніколі.

— Чаму?

— Ты лепш аз гэтым ні пытайся.

— Чаму? — налагоджаў уважна ўтапішоў

у міне вочы.

Гэтав «чаму» мусіць напрасіцца кожнаму,

хто супрастраніцца з сучаснымі «перамешчаны-
мі асобамі», і тут магчымы криешча тайнічы сучас-
нага бежанства. Тыбодыні што пытанніе аб «пе-
рамешчаных асобах» ніколі не перастае быць ак-
туальным у біорах дыпламатаў, на старонках га-
зетаў і на радыёных хваліх. То ўзантаго гэта з дру-
гага боку ні адтуль возмізну, якія зда-
варушані, быцшам наўмысльны, каб алгеміні съвест

не забыўся. Дык пі не таму Бог паракісаў гэтых
людзей з-па-за мяжы таго бязважнага «раю» на
землі пі-за мяжы эгата «раю» каб перасы-
чаргу рэнту съвесту і каб дык магчымасць уваж-
нейшай прылічніцца да снайго жыцьбыла шляху,
кі ім прышлося ёсць гэткімі циркістамі шлях-

у. Ёсць яшчэ на съвеш шмат людзей, якія ма-
юць поўныя місіі і поўныя кішкі, ды глязіцы
аблякаюць на тое, што вокаў іх дзеяча — ім вось
пасылае Бог перад вачыністай бежанцаў —
пасланіці ў іншага съвесту, з бязважнага «раю»;
і хоне гэтыя людзі ў прымуснай розніце уль-
юзовавасці асобаў наічайшай эмушаны майчаны, але
іх постайні клічы не мімі, бяз слоў:

— Ратуйніесь, паколькі янич час, аз бязваж-
нага ладу, каб на сташца такім, як мы!!!

У сімткіх устаноўках замыкаюць склонія

уродзючы і тулы напільваюць бежанцаў, і там іх

прыгноблены постайні клічы:

— Колікі сіл мішні, не дапускай, каб і тут
сталася падобнае наічайшайе!

Высокі дыпломаты, заглыбіўшыся ў снайх
плизні, атрымліваюць ізлыя кучы разных спра-
вавузіць атрымешчаных асобаў і тады сама
конкія пілерніцы ў справе гэтых людзей нема
голосіць:

— Далажы ўсіх сілаў, каб самому не пры-
шлося ёсць іх сълемі!!!

Для чамат каго азбузініе голас царкоўных
званіў, змуздліць мазаніні съвтарю, чужім
стасіць съвітні, дыжкі вуши на евангельскіх
словах Божіх праўду — дык зось магчымы што
дзірэц Бог пасылае ціпер замест свай прароку
ізлы мільёны выгнанцаў, каб аплякталіся тым,
якія думанія наладзілі сваі жыцці да Бога, каб
загінуць іх сълікі.

Сучасныя бежанцы гэтага на толькі так сабе
«перамешчаных асобаў», не! гэта людзі, якія на-
зываныя зімічынія, нарадычынія, адэвінія
і царкоўныя са-мота Хрыста за збунтаваных Яго сіноў.

Каб-жя належна адуці і зразумелі, тутую
Божую праўду тым, каго ина накіравана.

Л. Хар-ко.

„Съмешнасці“ у рэлігіі

Хрысціянская рэлігія вымагае ад сваіх вер-
нікаў некаторыя практикі, што для бязважні-
каў часта бывають трыкі з разныні абрэзаніем.

Съмешнасці на гэтым. Бо і якшо не съмі-
нацца, калі місія адноўлівака смакуе як иксель-
ні і з пітніцай; калі хаканіне не разбіраецца ў
стульні съвітні? Але што за сінс чапіль-
нікі круг над абрэзаным чалавекам, што за жыць-
нія яго нікто ні баць?

Так было да нядзіліні. Але вось і ў гэтых
справах наўку сказала сваі слова. І апошні сказ
наўку дзіўна сказала сваі слова.

нават іх перавышае ў сваіх вымаганнях.

Сучасная мядзьміна прызнала, што пост не толькі на кшыкісах здаробу чалавека, але наяд-
парот, ён вельмі карысны, а часам нават неабход-
ны. Выяўлена, што большыя колькасць хвароб
стварзвае сложку выкліканія выключна не-
паміркоўным харчаваннем. Амаль усе хваробы
стравяйца і стравяльца шалку сэнтыя скрым-
леку лечачца сцісласло ліметаю, якай болю ю-
магальнік чым які-б то не быў пост. Да таго су-
часная мядзьміна ведзе наяд гладкімі дметы,
гэта значыць шыры пост, часта на прыпіт не-
калькіх дзён. У 1921 г. амэрыканскі лекар др.
Дэйлі апублікаваў спільнавонную працу «Пост,
які лечачца», у гэтым кнізе аўтар дае шмат доказа-
зу, што шыры пост, як да лічонаў прыроднага
апыта ёсьць наилепшым лекам супраць шмат
якіх хвароб, бо абсorbіцыя непатрэбленне
спакоя, завалася арганізму, абняжася нармаль-
нае функцыянаванне органаў. Наводзя таго-ж дэ-
кара, частковы пост звычайна наилепшым срод-
кам для здабета здаробу.

Што да забороні сужніцтва між блізкімі
роднімі і сязкамі, дык як наяднаў створана аду-
манская наука так званая зўтніка, якай замы-
шленія патынніція падзеленічнай людзікі роду;
і вось гэтая наука не толькі падзіліцца паміж
царквамі што да сужніцтва, але значна ёх па-
блізкімі. Ни так здабу выкрылі біялагічны за-
кон, паводле якога патомства да білака спорд-
неных суконкі будзе тым больш клюбле і больш
абняжася спладкоўмі хваробамі, якіх ёсць у да-
ней самі, чым у біяжкішай ступені спадрэдненні
бульзі сужонкі. На аснове статыстычных дадзе-
ніх съверджанія, што патомства гэтых суж-
ніцтва парадынальны больш хварабіў і вельмі ча-
стка сужніцтва ёсьць зусім бездзетнай. Да таго з історыі ведама, што ў тых асродзізіях,
дзе часта жыніца ў блізкіх ступенях, наяднаў
выміраніе ролаў, напр., выміраніе некаторых
арыстакратычных фамілій, выміраніе узяле-
шася начыжны саамараці і т. п. Прынода з
вогі Бога баронінца перада такім сужніцтвам; між блізкімі родніні існуе так званы «страки крыва-
і», які не дапушчае да іншымі адносін між
найблізкішымі роднінамі. Траба аднек азы-
чаргасці, што ў некаторых спраўах зўтніка ялле
аж так даўні ў сваіх вымаганіях, што іх разліг
асуджае, так як разліг асуджае поўную раскры-
санію ў спраўе сужніцтва.

З збудроўнімі съвітамі на іконах, дык янич
зікаўшай спраўа. Нядыўна, бо Усце ў 1924 г.
саюшнікі чыноны Аляксандар Гур'яновіч Гур'я-
нік (якіх да рэвалюцыі артыкулысту ў Літні-
мугу) выкрылі першы на Усце, а потым упра-
жыжных істотах у тым ліку і ў чалавека, асабі-
стымі праменіні і наяду ўх мігроэнтічных — гэта
значыць выкліканія дзяліненне каморачак.

Доследы над гэтымі праменінамі ў чалавека знай-
хозяйці толькі ў пачатковай стадіі, але тым не
мене вельмі цікавыя. Во ўжо пяцер ведама, што
наяднайшы іх маюць здзені і здоровыя мужчыны,
а паймене хворыя і старыя жанкі, азлек гэтага
нельга угтульвіць, бо тут быўся адзінкі, якія
машы сае нормы. Примора гэтых праменін
зусім такая, як «фэр» старых грэцкіх філэзафій,
і якай дала аснову старым іконопісцам маліві-
тэр зуроўлі вакол голава съвітых на іконах. У 1933 г.
на сусветным кантраксе філэзафія ў Малініне
некаторымі вучонымі, што зайцаўші мігроэнтіч-
німі праменінамі, выказалі думку, што той чалавек
некае парадынальні больш гэтых праменін, якіх
тэр маліві стаці вышы, іншымі стапамі гэта
значыць, чым ён съвітнічы, а якраз гэта съвіт-
ніца выказавацца на іконах аўрэзом, або съві-
тніца на абразох.

Падобна матыча спраўа з іншымі вымагані-
мі разлігінімі практикамі. Янчы наяду было мад-
нымі наяднікініца нах хрысціянскію аскезаю, а
тэм самымі сучаснікініца нах вірунічны пасынок ду-
гагадовых доследаў дайші да перакананія, што
екожыкі чалавек мае ўрдокаціе імкненіе заспа-
коівайць свае фізіялагічныя патрабаванія і штуч-
нім вымогі, як алгаголю, хуткасці, безнастасці
змены. Але ён звародзіўся сусім. Восі-ж бы мусылі
прызначыцца да апанавання свайго голаду, сае
патрабы сну, сваіх плошчоўніц імпульсу, свайго
гульства, любосці да гімнастыкаванняў ціг-
лі, да алгаголю і т. п. Надзэр су ёнкі шкодзіць
горш, як іх недахон, какія праф. др. Каррару
у снай кнізе «Чалавек непазнаны». Надобна азыв-
нае наяды вучоны праф. др. Шуман — вызаты-
вания заспакоівіца жыцьця, што зусім
пакрываюцца з хрысціянскію аскезаю.

Шароканесамі сучаснікініца вучоны др. Альфрэд
Алдер докар кшырвоніх хваробу і падзагог, асно-
вапаложнік індывідуалізма пасыялічнай камі:
«Суб'ектыўнае пададаванне сібе плюснічымі то-
нам і непрыстасаванне сібе да грамадзкага раз-
лічанісція з'яўляецца прычынай іншіршай, а лаб-
ораторыя пристасаванне сібе да гранадзікіх і
зічных нормаў ёсьць умовай здаробу і харак-
тару».

При гэтай нагодзе варта запамініць, што так
даўга і широкавыкаўніца спраўа каніца съвіту,
наяды выхуку атомнай бомбы стала раптам на
толькі магчымыню, што падчас далейшых доследаў
над гэтымі страшнымі архужкамі, вучоны з
усёй павагай свайго становішча робіць розныя
мерапрыемстві перасынкі, каб съвесты ў адным
нечаканым і неспадзіваным манізме не разлы-
ціцься, як той японскі горад Гірошыма.

Гэта толькі корочэнкі азлек з наукаўлага
гледзініца на некаторыя пытанні звязаныя з э-

лігію, але ўжо гэтага даволі, каб бачыць, як бес-
пастаўнімі і неразумнімі былі тыя насымнікі,
кіхі накіруюцца на раз азрысамі разлігі з
безбожнікага асародзіцца.

Беларускія съвітыя

Історыя Беларуское Царкве яшчэ да гэтага
часу чакае сваіх даследнікаў, а беларускія гагі-
графіі і пагатоў, тамі лічоў дэбагата, што шмат
хто з беларусу на ведзе сваіх вільхі людей
— сваіх съвітых. Траба адзін заслерагчыць,
што беларускія съвіты, які агулам съвітніці
для іншых народу нафачацца на мелі якогася яс-
кравана наименініцу ў сваіх земскіх жыцьці,
а у сучасных іншесімі том быльші ин робіць
рэзвінні між людьмі, якіх да іх звыраціцца
за позначу. Так і між беларускімі съвітніці ёсьць
аж некалькіх тэхікі, што іх называе выразна
разрэзінні: ци іншыя Украінцы іх беларусам, бо
прымате жа абсалютным народам.

У ніжэй паданы съпіс съвітых уайліні перва-
дусін тымі съвітніці і плюз якім адлеща Ѹх
майсцоў культуры, якія вільхую частку свайго жы-
цьця і здзенікі правілы на беларусу. Ні шмат
хіх тут у сусісе, бо з упадзенія беларускіх дзір-
жунасці, беларускіх разлігін съвітніці перай-
шадзілі пад чужікі нароўкі кантроль і стала для
захопнікіх дзіржунасці прымідзіа вынарадзіцца
най, а не асыльчынай народу. Калі ў тым часе
нават і беларусы вільхі і гіройская съвітніці
дых іх было магчымыні і было яму на пакланіні
пакланіні, каб захапіць іх у малежнай пашы-
це. Кажды гэта не наяд, а на аснове якіх
факт. Но пісі гэта не ёсьць гіройская съвітні-
ці, якія не было аж 160 съвітароў, беларусаў і Укра-
інцаў. А калы на родзіне зэмлі ададзі жымін-
за славо беру? Толькі Бог азін іх лік і імёны ве-
зле. Тому і сучасныя съвітніцы Айцэ Піл XII у
свой энчыніці аб Усходнім Царкве — з 23-XI-
1945 г. гаворачы аб такіх мучаніках, зазначае,
што «есць надзея, што калісь іх можна будзе
заслічыць у рады съвітніц» (бач. 22).

Для агульнага арнаменты пададзіа ўсіх
ведамых из Беларусі съвітных незадзенка ў ах ве-
рэвымнавінні.

Антон, Іван і Еўстафі ў 1347 г. Віленскі муні-
ципальны і цудатворны, прызначаны ў граў-кат. і прав.
Царкве. Паміж 27/14-IV.

Ралігія пад кожным зглідам мае свой та-
боні сэнс, але на кожным гэта можа бачыць і ра-
зумець.

Аўрам Смаленскі † 1221 патрон бағаслоў-
скіх асметы на Беларусі, прызначаны ў Ус-кат.
і прав. Царкве. Паміж 21-VIII.

Афанасій. Берасцейскі † 1648. Правасл.
місціцы, 2-VIII.

Гаўрула ювак Слуцкі † 1690. лягізандарная
постаўніца пад. Царкве.

Герасім міт. Смаленскі, спалены Свій-
гліям на кастры ў Віцебску 1435 г. Аб ім за-
хаваліся вельмі малі дакументы.

Давід кн. Смаленскі. Місціцы прав. съвіты,
пам. 19-IX.

Есафіт еп. Пілацкі 1580-1623. Пам. 12-XI
у катол. Царкве Ус-хіс абр.

Еўфрасій-Прадстава княжна і ігненіца Пі-
лацкіх † 1167 г.. Патронка Беларусі, пам. 23-V.
Ус-кат. і прав. Царкве.

Ефрем Смаленскі XIII ст. місціцы св. пра.
Царкви.

Ігнат еп. Смаленскі † 1210 субіседнік Аўра-
ма. Місціцы съвіты, пам. 29-1.

Канстанцін кн. Смаленскі цудатворн., пам.
19-IX.

Казімір прад. князь беларускі † 1484. пам. 4-III
у рым.-кат. Царкве.

Кірала еп. Тураўскі жыў к 1130-1182, бела-
рускі Залатапусты, пам. 28-IV у ус-кат. і прав.
Царкве.

Лаўрэнцій Тураўскі † 1183. місціцы съвіты
пам. 21-1.

Меркурый воін Смаленскі † 1238. лягізандарная
постаўніца, пам. 7-X. і 24-(22)-IX.

Параскеві іг. Пілацкай † 1243. місціцы ус-
кат. Царкве.

Расціслав Місціслававіч кн. Смаленскі. прав.
місціцы св.

З часам, калі Бог дазволіць, будзем стара-
цца падаваны больш лактальнымі весткі а卜
місціцын съвітніці, бо верны, што не азін з іх можа
стачна добраим прыкладам для асьлічанінай
нашай жыцьці. Да таго некаторыя з пералічаных
съвітніц зусім некананізованы і вымагаюць кан-
чатковага выяснення іх культу.

* Дата съмерці ўсталена апошнім доследам.

Агульны агляд сучаснага беларускага рэлігійнага жыцця

Этты агляд мае на ўвесь у першую чаргу сучасных ерархічных алоісноў як на бацькаўшчыне так і на эміграцыі, тыму засыпераўгаем, што самыя рэлігійныя настороў беларускіх народных гуменчут тут не будзе закрананы.

Для асноўнай гэтага аглядку падзе́лім яго на асобныя пункты, даючы піршыню больш шматлікім ерархіям.

НА БАЦЬКАЎШЧЫНЕ

Праваслаўная Царква.

Тому што ерархія Беларуское Праваслаўне Царквы а за 1944 г. уся быў выніку, знайшліся на эміграцыі, дык бальшынства замоўнікаў Беларусь в гэтага скрыстаці, і на яе мейсці быў пінкіх клопатуў паназначалі новыя ерархія сучаснае стаўлінскае Праваслаўне Царквы. Із слоў мітраполіта Мікалая Крупіцкага выхадзіла-б, што з фактам існавання Аўтакефальнае Беларуское Праваслаўне Царквы быў вынік, разваліхся, бо па сяняніні Беларусь мела адбыцца ніякіх фармальных залучэній горада Царкви з маскоўскай патрыярхіяй, але зе? як і кім? нічога бліжэй не значаўшы. Вільны што гэта быў толькі нейкія нестак. Але ўжо з гэтага віданія, што иншаму таны санктору ёштэ менш чым было пачасіе апакуманы.

Аб нападроўных санкторах на Беларусь наізде не знайшліся, хоць азначася напр., у Чакаліўскай епархіі прымаўшы радикальныя меры барацьбы да піскіўніц «самозваловінні» совершніцтвій ЕПІМГРН. № 3 1947 г. бач. 53). За Горадзенскую епархію даволі часта спынкаючыя кароткія весткі на староніках «Бурніца Маскоўскага Патрыярхіі», але заўбяды з нейкімі нелагаварамі. Славо да снабоду, але каб нацу на Нёнін асьцяпіць на Вадохраничніх грабёжах заўсёды меньш лавозд за міністрову Уладу.

Ані сімінары, але наіншія сталы пастырскіх курсаў для падпрыемственія духовства ў Беларусь не пакояў, а яго пасад займае архіеп. Пітрым Свірідов, перанесены на Курска; гэта альзі з стаўрійных савецкіх ерархіяў, хіратанізаўшы пасыль 1933 г. і альзі з 19-іх ўзельнікаў Сабору 1943 г. У 1946 г. бы атрымаў нагороду-мэдаль «За доблестны трух по времі Отечественнай вайны 1941-45».

Іншыя ўсходнебеларускія епархіі, як Полацк, Віцебск, Гомель — пустыні, толькі у Смаленску знайшліся еп. Сергей Смірнов, хіратанізаўшы у 1944 г.

У Пінску а за 1946 г. знайшліся рэптарыўныя саветы з Чыхадзянскай архіеп. Даний Юзковым.

У Горадзіне ад студзеня 1946 г. бысьць новахіратанізаўшы еп. Варсофоній Гріневіч, які да таго часу быў настасцім альце з маскоўскіх шырокіх. Выгледзе, што бы быў найблізкі рухамы з усіх сучасных ерархіях на Беларусі.

У Берасці кароткі час у 1945 г. быў новахіратанізаўшы еп. Паіс, але хутка быў перанесены ў Чарнігаў, а ерархію прымаленка да Пінска.

У Вільні знайшоўшы архіеп. Корнілій Попов, які да 1943 г. быў абліўленым, Вілань такім гэта чалавек старавінны, бо за кароткі час атрымаў титул архіепіскапа і мэдаль «За доблестны трух».

Санктору ѹсюды мала, наіншы ў Зах. Беларусі, не звязаны на то, што на гэтым стаўміні высыльчычаў абы якіх ахвотнікай. У Жу́жары на Маскоўскай Патрыярхіі № 4, 1947 г. гаворыцца, што на спаконім архіеп. Нітрым зъехаўся ў Менск усе абласція благачыннія, з якімі потым быў урачыца адслужана ўсічночная і літургія і падзеши, што з архіепіскапам служжылі: Архіпіскіп, 2 ігумені і 13 протоіероў. Вільны што на ўсю Беларусь і ёні ўсю толькі благачыннія. Колы быць іншага санктората, німа нікіх нестак. Але ўжо з гэтага віданія, што иншаму таны санктору ёштэ менш чым было пачасіе апакуманы.

Аб нападроўных санкторах на Беларусь не знайшліся, хоць азначася напр., у Чакаліўскай епархіі прымаўшы радикальныя меры барацьбы да піскіўніц «самозваловінні» совершніцтвій ЕПІМГРН. № 3 1947 г. бач. 53). За Горадзенскую епархію даволі часта спынкаючыя кароткія весткі на староніках «Бурніца Маскоўскага Патрыярхіі», але заўбяды з нейкімі нелагаварамі. Славо да снабоду, але каб нацу на Нёнін асьцяпіць на Вадохраничніх грабёжах заўсёды меньш лавозд за міністрову Уладу.

Ані сімінары, але наіншыя сталы пастырскіх курсаў для падпрыемственія духовства ў Беларусь не пакояў, а яго пасад займае архіеп. Пітрым Свірідов, перанесены на Курска; гэта альзі з стаўрійных савецкіх ерархіяў, хіратанізаўшы пасыль 1933 г. і альзі з 19-іх ўзельнікаў Сабору 1943 г.

Пры кожнай нагодзе ў карэспандэнціях старавініцаў азначаюцца, што на Беларусь чыніць бясьць «Русская Правослаўная Царквы» і вакаўшыца аўтакефальнае прызвашчы для лабраў гэтага Царквы і «Родыны», азначася не забываючы шырая звязкаў савецкай Уладзімірскай алоісноў.

Рыма-католікі. Царква.

Аб палажэнні рым-кат. Царквы на Беларусі ведама толькі агульна. З прысы віда, што бальшынна беларусуў рым-кат. уважаюць, што ў сучаснай Польшчы ѿн не зусім савецкі лад, запісаны палітыкі і ўсімі іншымі, але засыпераўгаем, што на Беларусі ўважаюць як на асобныя падразделенія католіцкага санктората.

Тараў павінвіці на новапрылучаным да Польшчы землі. Аднак вілікія колыськія каталікоў асталіся із бацькаўшчыны; іхнат на ЖІМГРН. № 1946, бач. 60. Успамінаніца аб мошным іншвернім акружэнні ў Горадзенщине. Абы тым ці асталіся кісніцы і дзе, колы быкімі быўшы, тымасама німа зусім нікіх вестак. Што да біскупу ўсіх ведама, што польскі мітрап. Лібліжкіўскі знайшліся ў Беластоку, а біс. Неміра звесці на ўходзе ад Белавежы.

Слава-католікі. (Уніяцкая) Царква.

Да 1939 г. на ўсіх ашвары Беларусь было толькі 30 приходаў гэтага Царквы. Амаль усе юны знайшліся ў стане арганізацій, а некаторыя, з прычыні парожніх адносін майсцівіе ўлады, былі ўнесці на пад пагрозаў падзяліўшы. У часе са-мейнінгів быў струданы Экзархат з а. Антоніем Неманінам, із чале, але як толькі быў вышыт з укрышы і пачаў наладжваць сваю дзеяльнасць, німешкес С. Д. Арнітавіла. А экзарх і замуцілі наслімі. Під час спроба праўдзіці дзеяльнасць Экзархата, намесцік Экзархата атрымалі загад з не-здуўнічымі пагрозамі перанесціся ў юшы мей-нін. З узгледу на сучаснае палажэнні гаварыць аб іншых асбобах і далейшай дзеяльнасці Экзархата, немагчымы. Нідзяліца была іншыння весткі аб ін-візіні на ашвары Беласточчыні і Піліпішкі 7-і прыходаў з паменінамі лікімі верніку, 8. прыходаў зачынены, а бы іншых німа вестак.

На Эміграцыі

З сумам траба сышыць, што на эміграцыі беларуское разлігіеве юніцтво на національнасці і падпрыемственія духовства ў Беларусь было беламы болям 60-і чалавек падзяліўшы біскупам чужинам. У выніку вялікіх падзеяў і назіртасці якіх на тэорыю загінула з іх 11 чалавек — не-каторыя запраўы ягоўскай санктората сымрэ-то. У сучаснае зынгент з међамі бацькаўшчыны ў розных кутках свету знайшліся ўспечы ў чалавек, і з іх. У Амэрыцы, але ўсё звязаны сваімі становішчамі і кананічнымі прыслыкамі. Калі аднакі ў Німеччыне беларусы пачалі гуртувані ў асобныя лігатуры і звязыліся матычнымі утварыць беларускія парадкі, апраўдзілі ўсе старыя, каб гэтыя парадкі быўлі абіжаны беларускімі санкторамі. Ні маючи славе ерархіі гэтага спра-ва палагоджаючыя вельмі павоні, але ўсё-ж пры-хілі.

Праваслаўная Царква.

Уся ерархія «Беларуское Аўтакефальнае Праваслаўне Царквы» а за 1944 г. знайшліся на эміграцыі ў Німеччыне.

Пасыль узлакі Гілерэйскіх Улады, калі ад-чынілася шырокася поле для разлігіеве дзеяльнасці, ерархія Беларуское Праваслаўне Царквы пастара-ліся хутчэй узлакі ў склад Рыбасіевы Зарубінскай Праваслаўнай Царквы (26-IV-1946 г.). Гэтая крох-ерархія даў прычыну да паважнай зачалоўкі ў жыліх беларускіх эміграцыі. Двох епіскапаў з паходжаніем беларускіх старонікі залагізованы дзея-канім факту тым, што наставіліся даволі часта беларускіх лігатураў і вильказыўшы верніку свою крокі на тымасамы. Альзі з угары на ерархію, злаві-ніюща гэтым высыненнем, другі не, і староні-ка пра епіскапа, які-б разрэзітаваў «Белару-скую Аўтакефальнай Праваслаўнай Царкву».

Беларускіх праваслаўных санктораў на эмігра-цыі знайшліся іхніла, але сведаміх толькі адзінкі. На жаль німа адносе гэтага лікавых даных. Ціпер параблема стараныў павінніці лік санк-тораў беларускіх.

На ашвары Англіі праудаўжае існаваць Аўта-кефальнае Польскіе Праваслаўне Царквы з епіс-каламі Савій і Матвеем. Усе жаўнеры польскіх архи- і, якіяліні польскія грамадзіні, падзялічаюць іх душпаstryрскай алоісноў, якія стараныў архі- і пра «праваслаўных палінік». Супронг гэтага жаўнеры беларусы неядавы прыставалі, але улада стаць на сваім становішчы.

Гэткім парадком у сучаснікі манім у лоне Пра-васлаўнікаў Царквы, што мае дачыненіе да беларусу ёсць як чатыры арментаціі: на сапескую Москву, на незалежную Беларусь, на «единую не-делимую» і на Варшаву.

Рым-католікі. Царква.

Беларусы рым-кат. на эміграцыі знайшліся на ў лепіх умовах, чым на бацькаўшчыне, бо да 1939 г. на ўсіх ашвары Беларусь рым-кат. ерарх і наставілі сведамыя санкторы на беларусы, якіх да вай-ны быў беламы болям 60-і чалавек падзяліўшы біскупам чужинам. У выніку вялікіх падзеяў і назіртасці якіх на тэорыю загінула з іх 11 чалавек — не-каторыя запраўы ягоўскай санктората сымрэ-то. У сучаснае зынгент з међамі бацькаўшчыны ў розных кутках свету знайшліся ўспечы ў чалавек, і з іх. У Амэрыцы, але ўсё звязаны сваімі становішчамі і кананічнымі прыслыкамі. Калі аднакі ў Німеччыне беларусы пачалі гуртувані ў асобныя лігатуры і звязыліся матычнымі утварыць беларускія парадкі, апраўдзілі ўсе старыя, каб гэтыя парадкі быўлі абіжаны беларускімі санкторамі. Ні маючи славе ерархіи гэтага спра-ва палагоджаючыя вельмі павоні, але ўсё-ж пры-хілі.

Слава-католікі. (Уніяцкая) Царква.

На эміграцыі знайшліся толькі невілікі лік верніку і санктораў гэтага Царквы. Дзеялі гэтага ўніяцкага падразделенія на эміграцыі, на Беларусь не было. Аднак іхнія весткі з паходжаніем засыпераўгіліся ўніяцкімі. Сейчыні яны занізаўшыся парадкі на падзеяў. Усіх санктораў беларускіх парадкі звязыліся з верніку ўніяцкага. Аднак іхнія весткі з паходжаніем засыпераўгіліся ўніяцкімі. Сейчыні яны занізаўшыся парадкі на падзеяў. Усіх санктораў беларускіх парадкі звязыліся з верніку ўніяцкага.

Сейчыні ў Францыі, Англіі і Німеччыне санк-торы прыступілі да душпаstryрскай Праваслаўнай Царкви.

пра наладжанне душпаства ў Бэльгіі пароблена алпаведны стараны. Таму, што гэтая Царква стаць на заларным нацыянальным - рэлігійным групіе, дых стараным аб у тутарыні парахвій усюды паходзіць з ініцыятывы саміх вернікаў пры шчым пацральнымі з боку сцянатароў.

Гэтіе кароткі аглія мае толькі інфармацый-

ны характер, таму нават не закране справы сэктаў, якія да гэтага часу ў нас не скрышталізаваліся як съез. У далейшым у меру патрэбы будзем старашца падаваць большы падрабязнікі і дакладны інфармаваны. Але ўжо з гэтага кароткага аглія да якіх, чы беларуская рэлігійная міва яшчэ толькі чакае сваіх працаўнікоў.

Рэлігійная беларуская прэса на эміграцыі

Пачынаючы ад 1946 г. на ашвары Зах. Эўропы выйшлі ў свет друкам, або на імкненчыло наступныя беларускія книекі і часапісы рэлігійнага зместу: «Божкі шляхікі» малітвай альбо беларуск., выданы ў Рыме 1946 г. Малітвай мае 176 баг. друку фары. 32² з разазлесамі: малітвы, катхізімовыя ласкавінны і набажальны песьмы.

Энцыкліка Святынія Айз Пія XII з нарады 3585нх угодзяў прызначаныя Беларускім і Украінскім Царквам да Апостальскага Пасаду», выданы ў Рыме 1946 г. мае 27 баг. друку фары. 8⁸. «Магутны Божа!» — рэлігійная песьма з настам., муз. М. Равенскага, словамі Н. Арсеньевай. Выданыя Беларускім Рэлігійным Місіі, Парыж 1947.

«Віцінія амані Святой Сафіі». Часапіс праваслаўных беларусаў. Выходзіць ад ліпеня

1946 у Рэгізенбургу на цыклістлю ад 16 да 44 бат.

«Беларускі царкоўны голас». Часапіс Беларускіх Праваслаўных Епіскапіі. Выходзіць у Тираспіі ў 1946 г.

«Хрысціянскі съветчык». Голас саборны беларускі (інгліштак) за міжно. Выйшаў азін нумар унш 4 баг. на цыклістлю ў лістападзе 1946 г. у Берніндорфе.

«Адраджэнне» часапіс беларусаў каталікоў. Выходзіць на цыклістлю ў Рэгізенбургу ад сакавіка 1917 г.

«Беларуская думка». Выдаецца Беларускі Каталіцкі Параходнікі Камітэт у Ватыканскім архіепіскапстве 1947 г. на цыклістлю ў разымеры ад 9 да 15 баг.

Бязбожніцкая прапаганда на Беларусі

Пасыль кароткага павенавлення перапынку ад працяглай году зноў націраўся значнае ўзмешчэнне бязбожніцкага дзеівасці на старонках беларускіх газет і часапісаў у савецкіх Беларусі. Што праўда, новага ў гэтай пропагандзе нічога. У часапісе «Работніца і сялянка» на супронцырлігійных тэмамі нікій А. Езубчык, у газіне «Совечкі сельскім» дапісаныя праф. Радзескі, усі гэтакія пропагандысты разбреханы на першую частку на савецкіх Заходніх Беларусі. Напрыклад А. Езубчык у артыкулах «Аб паходжанні жыцця на зямлі» у часапісе «Работніца і сялянка» №р. 6, в. 1946 г. на стар. 20 гаворыць ласловіна: «У сучасны момант катычыўства ўстаноўлена, што ўспікі жыцьвы арганізмам, паходзяць толькі ад такіх якіх істоты. Навуковыя данные указываютъ, што жыцьё ўзыходзіць на зямлі з іншыкамі прыроды ў даліні ўсімупл...» Выходзіць, што іншыкамі прыроды мусіць быць жыцьвамі першоі чаргі маты даць начатак жыцьву арганізмам, бо-ж сам аўтар съвініжжае, што кожны жыцьв арганізм можа паўстасць толькі ад жылога, або Некта мусіць не ажыцьвіць. Якую ідэяўчую недарэчнісць старашца ашуканы селінінам!

ТАМ ДЗІКІ ЗЬВЕР ПАНУЕ, ДЗЕ ЧАЛАВЕК
РАШЫЩ; А ЗАТОЕ ДЗЕ ПРАВА АБО СТАТУТ ГАРУ
МАЕ, ТАМ САМ БОГ УСІМ ВАЛОДАЕ.

Леў Сапега

ПАВОДЛЯ СВЯТЫГО УПАДАБАННЯ ВАЛАДАРЫЩ; А ЗАТОЕ ДЗЕ ПРАВА АБО СТАТУТ ГАРУ
МАЕ, ТАМ САМ БОГ УСІМ ВАЛОДАЕ.

— 10 —

Із сучаснае беларускае паэзіі на эміграцыі

М. Сядніч

АД СЫНА ТВАЙГО, БЕЛАРУСЬ

Прышоў на зямлю я ад рэчак сышоўніх і траў,
І быў кипрэйхлы сустрэху людзьмі.
Ад смын твайго, за якое што ў імволі згараў,
Імкнула песьмо прыым.

Ад смын твайго, за якое што ў начы
Маліўся за кратамі ў цемры съялты
І сарада крывавай, твой смын исучыча,
Каб Ты не памерла — жыла.

Ад смын твайго, што на зрадзіў іміслі табе,
Што з імі Тын нехапіна стаў, як стаю,
Прыймі ў Твайі чижкай, съялты барацьбе
Ад шчырага сэрия прызначанасць маю.

Ты смын дала мене імітуманій смыні і наядз,
Каб зігнізь у жорсткі чужыні як мог.
Я веру, што ў віхры сусьветных падзей
Ты прыміш да якіх сваіх перамог.

Уладзімер Дудзіцкі

АПОНШНЯ МАЛІТВА

Яшчэ раз кленчу я я съенеу Храма:
— О Божа, Баладар зямі, скажы Ты,
Чыму ішоў іслам Святоні Брамы
Жыцьве цела бачымъ тымъ?

На літні мармуровыя сунікі
Кроў съялкія ёз ран бадочкіх..
Пустынскі лаўгасніц — раскошнікі Кайн —
Пада сунікіе ўжо пакон калочкі.

На-на! бажініцам, на! купаламі
У стоме чорныя стварэнны кружаны.
Навершы прымылі ў грэзіні краме
Ля ног згінавацца халодным вужам...

Нялодзкі танец свой згібенныя грае
На струхах п'яльбальскіх да сильё, да ўмору...
Хіба ўжо гатаюна дола Краю,
Табой ахрышчаная ў момант створу?

Упаду лепш сам я кали съенеу Храма,
І там апошнія мілітвы будзе:
«Брэты і сестры, пад Святыні Брамай
Зямлю роднаю прымкрайце грулі!»

Лістапад, 1945 г.

Уладзімер Дудзіцкі

ДЛЯ НЕСІМРЭТНАЯ БЕЛАРУСІ
(з пазмы «Маіх узб' рукоўскіх ранік»)

Ад боло ўсё яшча гудзе
разгневаная цела краю...
Жые яю, — не наміре:
унотайкі цінло грудзей
ігнохі съялтыя травы поль;
і як ім смык іх, ін палі —
праз смыкі чорныя ралы
імы зірнікі такі на волю;
крамянай, съялтыя висны
умылоша. Расой валогі
сплончыя моракі цызлага
зары усходу съялтыя касыны,
і усміхненія поле хатам;
і як ім смык іх, ін мары —
убачыць зноў гаспадары
сваіх клапату пад багаты.

І хмелем паху пульхны хлеб
змаваць пах апрак і вару.
І сонія спогаданія хмари —
весенны днёў жалобы края —
снатолікі, дзіўны воло спору.
І як ім смык іх, ін чары —
прабіючы спору карын
у грут зямлі, зынікіны моракі;
і напоіць сочныя рулы,
асьмягчы, глебкі мякіні глебы;
і зашуміць у сіні, у неба
шырокалістымі салы,
наітры крамяніх восткам...
І як ім смык іх, ін пачы —
яны — найлепшыя супачы
гаспадару — тубульцу юескі.

І не спаружыць з крысы
краіны зводнік чалавека;
лугоў краса, гай і рэкі,
вазеры думныя, лясы —
найдзіражнійшы скарб прыроды...
І як ім смык іх, ін плюши,
а ён бы той блоты плюши,
расылімі й яшча на насалоды,
але-ж я зіверу, і лоастуву,
бо зівер, як булы, і будзе зверам...
І я на дам николі веры,
што мор надылізе харасту!
Усё, жые і жыть што мусіць,
што съялтыя зорнія асень,
на хналіх прышласць прынесе
для несімрэтной Беларусі!

— 11 —

Рыгор Крушина

Май братом

Як з дрэва цвёт, злавесны лёс
Вас разагнай віхром па съвеце.
І кожній ў съвет свой крык панес,
Разліму маючи на ўвесь.

Мае выгнаныя браты
Ак за хрытбы Гімалою!
Я вам пішу слае лісты
Бяз майд, — майд даслыно.

Салілікіс ізрвамі ралкі,
Пікою за бстраана перажытамі.
Дабро падмітра на шматкі,
Агона прайшоу, як град над жытамі.

Відле нівода шаха літы,
Бядомісны гонінь па чужыне.
І я, і ўсе мae браты
Жыбам на лепінім успаміні:

Як мы ступішы за нарор,
Семейны гомын чулі ў хане.

Як на Вілкадані пріор
Мік нас, дзянец, дзяляла маці.

А събінія думкі пашыны
З журбой балочай, інавыгойнай.
Мы на вандоруімы карабай,
Ни маес прысткі спакойнай.

Мы ўсе пазналі мах і сум;
Рыпіць жыньць ў жабрачым стане,
Сыцікае ўсё: у писках самум;
І буры-штормы ў акінне,

І ў белым тундрах маразы,
І горах громы лемпітруса.
А шум барозы і лазы
Ни моўкі ў срэцы беларуса.

Штогод расце, гучыць мацней,
Шлюх да раздымы пракладзе.
Сымяніца й плаціць, як лаўней
Душа трывожна жадзе.

Крыж на руні

(Ізлесская легенда)

Макам дробным сеяў дождж на гоні чорнымі і неба шваре, як зяня, тулялся са ралкі. Візкая палоскі чигнуласі шнурам, борозны ўзараным, туманом сплітым, мяккім сплюсаным, шыя прутыліліся адна да адной. Мік барозуну мокрым жубуты трапізін прыліпнула шыльна да зямлі. На мяккіх сасоніна апушыліся кашы, як грумъя калудату конікі ратаг. Сееніца праці дробны дожджымімі звонку, ветрубны жытній туманінімі даль. Часам дыхны ветропы, але так ісьмела, нібы блачоны рассмісці туман. Каракуна варона на суку дубову, лісісцем пажацельмі вефер скользіў, і зноў ціха, толькі манатонна шуршыш дождж насенімі аль мокры загон. Вёска дрэме, дымы, саламінай строхай соня прытлусіла ў садах. І злажай ў шырані насенінія заіркыні на пасьбінчи канекі.

Раніца насенінія вефер разгартава, сонекія праглінамі праці рашата хмар, дожджымі сумішыці, змянілі абсіхе, а барозуну звінгозы ручайкі. Страпінну лісісем белан бароза, злажай чупрінай ясень сакалыму, вефер загайдзіў на суку дубовых, коны, забіраў лі пуні, заскрыгтаў пагут. Вышынай на палескісі ў осені криж съвіты на саломе кладуць на загон каб Христос, Сын Божы, іножак сваіх белых, не змачыць. Сам унай на калені, тварам, прылітнай к Ніву, вуснамі сасмагшымі да чорнай ралкі.

З той пары заіркы на Палескісі ў осені криж съвіты на саломе кладуць на загон каб Христос, Сын Божы, іножак сваіх белых, не змачыць расюю на ралкі, калі прылзе ранімі ранінамі ба-гаслаіні Ніву.

Н. Раса.

ХРОНІКА

ТЫДЭНЬ МАЛІТВЫ ЗА БЕЛАРУСЬ

Перавыбары ў управе Беларускага Сындыкату

Цыўбранда памятаючы съвітыя слоны Хрыста: «Праслесе і будзе вам даценін» (Мат. 7, 7), беларускі съвітыя і вернікі на эміграціі арганізуецца ў дніх ад 5-га да 12-га кастрычніка «Гідзеды» на чале з адуліні Службы Божкую У намеранымі Банкіцічымі і праз пады тызьлені булашчыція малітвы за Банкіцічыму, а вернікі ў гэты тыдэнь кожнага дня будуть гаварыць «Отче наш» і «Багародзіца Дзевя».

Чым большы шчымеры з грамадзінам булез гота малітва, чым больш будзе мешч падстасы, каб яе выслушала Міласэрні Бог, а на Яго азіяні наша наязда ў сучасных ліхасціах, бо «халі, Бія, які дасць, які і людзі не памогуць».

БЕЛАРУСКІ НАЦЫЯНАЛЬНЫ ФОНД

Для забесьпчыління беларускага нацыянальнага прыся на эміграцыі а па чынку беларускіх арганізацій утвораны Беларускі Нациянальны Фонд. Зборку грошай праводзілі ўсе беларускіе нац. арганізацыі і установы ўла ўсіх краін. Сабрачныя ахвяры скроўлічаны ў Беларускі Нациянальны Цэнтр. Складлі дабраволальнікі.

АГУЛЬНАСТУДЕНЦІКІ ЗЬЕЗД

У Марбургу 1 і 2-га лістапада мae адбыцца агульнастуденцікі Зъезд прадстаўнікоў ад ўсіх беларускіх студзенікіх арганізацыяў на чужынне. На парадку дні маеца іншы раз важныя бігчыгі спраў.

ФРАНЦЫЯ

ДА ВЕДАМА БЕЛАРУСАУ У ФРАНЦЫІ

Беларуская Рэлігійная Місія гэтым падзе да агульнасі ведама, што ўва ўсіх рэлігійных спраўах належны звінгозы арганізацыяў у канцылярыі Місіі на адрэс:

Révé Père L. Horosko, 96, rue de Stevres, Pariz (6).

Акадэміі ў паміні Я. Купалы

Пятнадцаты ўгодны трагічнае съмерці Я. Купалы беларускай парыскай каледжі аздаваленымі ўрачамістымі. Для 1-га чэрвені зрані паспылі Службы Божкое адблеска паніхід на с. п. Я. Купале ў капліцы Даініці Хрыста пры іэрархіі Сан Сіоліс, а па падзіні ў памешканні Хрысціяніскага Сындыкату адблеска спечыльнай Акадэміі ў паміні паства.

У звязку з ад'ездам сабры Ніхайніка ў Амэрыку дымісію старшыні пасларскага адделу Сындыкату беларускіх рабочых, дні 6-га ліпеня адблеска агульнасі склона сабру Сындыкату на якой выбрана нестаночны сабор управы.

«Хайурс» зноў зацверджаны

Шырокавядомая беларуская арганізацыя ў Францыі «Хайурс», які, ў выніку паенных падзеіў быў завешаны, чылір наставано Міністэрства Народных Спраў зноў управамочнічыца і прыступае да дзеяньняў. Адрыс цэнтру «Хайурс»: 66, rue des Gravilliers, Pariz (3).

Пасыль летнігія перапынку

Пасыль гарачага сёлетнія лета і вакацый арганізацыінае жыцьці Сындыкату Беларускіх рабочых на Пaryku быў агульна зборамі дні 14-га верасня зноў распачаці сваі нарамльныя жыцьці.

Беларуская бібліятэка ў Пaryку

Пры Сындыкате Беларускіх Рабочы у Пaryку ад чэрвені г.г. зарэгістравана Беларуская Бібліятэка ім. Я. Купалы. Просіча ўсе беларускія выдавецтвы і радзікі прыклады свае выданія ў новазарэгістраванай Бібліятэцы. Слыш належыць на адрэс: 26, rue Montholon, Pariz (9).

БАГАСЛУЖЕННЫ ДЛЯ БЕЛАРУСАУ

У Пaryку Багаслужэнны для беларусу адзынніца штонедзелі а гадз. 11, у капліцы Enfant Jesus цэркви Saint Sulpice уходзіз з 2, rue Garancière, дзеасці метро Одон, або Сан Сіоліс.

БЭЛДЛІТЫ

Зъезд Саюзу Беларусау ў Бельгіі

У звязку з прыбыцьцем большыя колькасці новае беларускія эміграцыі ў Бельгію дні 15-га чэрвені склікані сабор зноў заснаваны. Арганізацыі на падзеі: 12, rue du Général de Gaulle, Bruxelles, але ў саборе ўпершы раз камітэта разміркаваны рефэрэнты арганізацыі і узгадненія злінейніца аздален.

Курсы францускіе мовы і беларусаведы

Дні 22-га чэрвені ў памешканні Каталіцкага Прафесійнага Інстытуту ў Шарлеруа адблес-

ся адкрытыць курсаў французскай мовы і беларускай для місіонераў сбэрэў СББ. Курсы адчынілі запаведную прамоваю реферэнт асьветы пры СББ.

НОВЫ АДДЗЕЛ БЕЛАРУСКАГА СЫНДИКАТУ

Пры Саюзе Хрысціянскіх Сындыкату ў Ліеже, 29, Rue Saint Gilles, Liège (Belgique) дагэва 21-га верасня ўтворана Беларускі Аддзел Сындыката для абароны правы беларускіх работнікаў з Ліежа і ваколікі.

АНГЛІЯ

Рэгіяльная жыццё

Пачынаючы ад 15-га чэрвеня г.г. у Ліндандзе штодня з падзелом а гадз. 9.30 адпраўляюцца а. др. Ч. Сіноўчанага багасудзкімі для беларусаў у Little Chappel Bromton Oratory Адрыс канцыляріі а. др. Ч. Сіноўчанага: 21 The Oval, Hackney Road, London E. 2.

Адведзіны прэз. М. Абрамчык

Дня 9-га ліпеня г.г. сп. Прэз. інж. М. Абрамчык прымежжаў на каротку пізгу ў Ліндандз. Для ўсіх беларусаў у Ліндандзе і ўсе ўсіх Англіяў зіці ёнімі радзімымі зывішчамі. Гэту раздась беларускія эмігратары прайгравалі на кожнай зборы і скончылі сабабінам на тых, зве сп. Прымежжа выступаў з закладамі.

Беларускі дом у Ліндандзе

Згуртаваныя Беларусаў у Вілкай Брытнії (ЗБВВ) кінеле ўзнергічную зборку грашоў на куплю сваіх дому ў Ліндандзе. Зборка прыйдзіць так памысла, што хутка можна будзе ажыцьцяўвіць намечаную куплю.

НЯМЕЧЧЫНА

Стылістычны фонд

Каб умагчыць далейшыя студні для беларускіх студніц у іншых краінах АБСА утворылі стылістычны фонд, які зібираецца з лабараторных ахвярў беларускіх эмігратараў. Беларускія студніці знаходзіцца ў шматлікіх умовах і таму заклік Цэнтралі Белар. Студ. Арг. на чужінне заслугоўвае самага чыфрага падстрымкі.

Каталіцкі парахій

На прашту гэтага году на ашвары Нямеччыны ў ангельскай і амэрыканскай зоне паўстала

што раз новыя паразіі, на жаль ёсць толькі адзін беларускі сынтар слав. - кат. (уніят), які тымчаса абслугоўвае сиріек у Ватынгтоне, Остэргофіне, Міхельдорфе, Вілзінгфорсгесе, а Рэзінгбург і іншыя цэнтры тымчасам на маюць зусім сваія сынтары, але пароблены аднаведныя заходы, каіх іх атрымалі.

Другі гадавін Эзэль Беларускі Скўтаў.

У дніх 8-10 жніўня ў Остэргофіне адбыўся другі гадавін звяза беларускіх скўтаў ў ўсіх трох акупаваных зонаў зах. Нямеччыны.

У выніку нарадаў унесена некаторыя напраўкі ў статут ЗБСЧ. Принята канчаткова наиму арганізацыі «Згуртаваныя Беларускіх Скўтаў» на Чужыні. Нашэўкі і нарукаўкі ў ангельскай зоне ўстанёна «Файтбрэнен». Whitechapel-en Наступна выбрана галоўніца кіруніцтва, укінены наскрэбленіем паміж разнастаком і разлажэннем, наскрэбленіем праграму далейшых здзейсніціяў арганізацыі. На зімскіх зіціях Эзэль адбылося зічнаме скўцаў з вонічча ў скўцкім табары. Звяза навесці 2 разы прадстаўнік амэрыканскіх скўтаў.

Першыя Беларускія Тэатральная Студыя на эміграцыі

У беларускіх лігэзраў Д.Л. у Міхельдорфе ачынілася Беларускія Тэатральная Студыя, якая мае на мене падрэднага новым артыстичнымі сіламі на працэсантамі беларускага тэатральнага мастацтва на эміграцыі. Заснавальнікам і мастацкім кіраўніком Студыі з'яўляецца сп. А. Кавалеўскі, знаменіты беларускі сінім.

Падрэднага курс Студыі разычаны на чатыры месцы.

З часам Беларускія Тэатральная Студыя мае ператварыцца ў сталіцы Беларускія Тэатр-Студыю, які будзе абслугоўваць беларускія грамадзтва і грамадзтва іншых нацыянальнасцей на эміграцыі.

Другі гадавін існованія беларускага лігэзу ў Ватынгтоне.

Беларускі лігэр у Ватынгтоне дагэва 30-га ліпеня ўрэчыцца сінектаванія 2-ю гадавіну сваіго існаванія і з гэтага нагоды адбылося шашт урачыстасць і импразу. Дзеня пачаўся трачтным падпіненнем смыту ў Службові Божае. У 11 гадзін адбыліся спартовыя спаборніцтвы, а ў 12 гадзін адбыўся канікерт мастацкое самадзейніцтвы Лігэзу. Выступаў танцавальны гурток і лігэзры хор. Канікерт быў на добрым узроўні і зрабіў вельмі прыемнэе уражанне.

З нагоды 2- гадавіны існованія лігэзу быў наладжана выставука самаканану ў вырабу жы-

хароў лігэзу. Выставука дала каляровы абраз беларускага тканінага мастацтва і рукадзеліцтва. Адначасна былі паказаны вырабы лігэзных майстэрў: сълесару, столяру, краўчу, мастаку і інш. Асобна месца было адведзена лігэзнуму гароднінству. Лепшыя экспанаты былі адзначаны прэміямі.

Беларускія экспанаты на міжнароднай выставе ў Вашынгтоне.

Беларускі лігэр у Ватынгтоне перасядзе на міжнародную выставку ў Вашынгтоне цягам экспанатай. Між іншымі, пасланы мадэль тканінага варштытуту з натхненнем падзелом. Мадэль быў выканаўнікам лігэзнымі столярамі і ў мінімуме голыя адзначаны на выставе ў Браўншвайгу. Да тканінага варштытуту дадзены мадэль ўсіх ведамых на Беларусі ільмоапрацоўчымі прыладамі з пакінен-

нем іх значніні. Пасланы таксама вырабы наўнікі сълесару, мастаку і лігэзных вырабшчын.

БЕЛАРУСКАЯ ХАРТАТАЛЬНАЯ СЛУЖБА

Для беларусаў прызначаючых на ашвары Зах. Нямеччыны ад жніўня гэтага году ўтворана Беларуская Хартаильная Служба з цэнтральным аседлакам у Ватынгтоне. Дырэктаром з'яўляецца з. М. Маскалік. Уза ўсіх хартаильных спраў траба звязацца на адрас:

Weisstrasse 16, Caritas-Dienst, Watenstedt, Post Immendorf, Lager ABC. Brit. Zone.

Новая Беларуская Гімназія.

У беларускім лігэзре Остэргофіне зарэгістравана Беларуская Гімназія. Шмат гімназійных моладзей прыналежыць да Беларускага Скўтаў.

Усправаслауны сабор у Маскве не адбудзеца

Александрыкі Праваслаўны Патрыярх Хрыстофар II, віртавіцца з падарожнікамі па Грэцыі, заявіў, што ён запрасіў Візантыйскага Патрыярхія Максіма навесьці ў гэтую зіму Егінет. При гэтым нагодзе ён сказаў, што запрасітамі ўсправаслауны сабор у Маскве аложмі да наступнай годзе; усе ўсіх зіціяў патрыярхі адхілілі запросны, прысланы ўнія Маскоўскім Патрыярхам Аляксаем.

У СПРАВЕ ПАДПІСКІ

Для хутчэйшага і выгаднейшага атрымання нашага часапису чытальцам з ашвару Нямеччыны раздзіл палагаўдзі падпіску пра Душнаштырства для Нямеччыны:

Rev. Dr. Michael Moskalki, Goslar-Harg, Sonnenwehlestr. 1, A. Brit. Zone.

У Англіі праз Беларуское Душнаштырство для Англіі:

Rev. Dr. Ceslaus Sipovic, 21, The Oval, Hackney Road, London E. 2.

ЗАКЛІК ДА МОЛАДЗІ

У выніку нядаўніх вялікіх нацэй да таго вельмі радзіў рамы беларускага сывітвістства падзялілі зусім, але адначасна прызы для сывітвістуў значна пад饱оўкі. Беларускі Народ перакіншае цінкер юніка часы і насеяўся ахвіры і здзеляў гэтым імпульсамі. Дзеня пачаўся трачтным падпіненнем смыту ў Службові Божае. У 11 гадзін адбыліся спартовыя спаборніцтвы, а ў 12 гадзін адбыўся канікерт мастацкое самадзейніцтвы Лігэзу. Выступаў танцавальны гурток і лігэзры хор. Канікерт быў на добрым узроўні і зрабіў вельмі прыемнэе уражанне.

Да цінкі, беларускія молады, з'яўляюцца га-

ты, які, і на цінке пакладаеца індея, што ў сваіх радзіў рамы беларускага сывітвістства падзялілі зусім, але адначасна прызы для сывітвістуў значна пад饱оўкі. Беларускі Народ перакіншае цінкер юніка часы і насеяўся ахвіры і здзеляў гэтым імпульсамі. Дзеня пачаўся трачтным падпінением смыту ў Службові Божае. У 11 гадзін адбыліся спартовыя спаборніцтвы, а ў 12 гадзін адбыўся канікерт мастацкое самадзейніцтвы Лігэзу. Выступаў танцавальны гурток і лігэзры хор. Канікерт быў на добрым узроўні і зрабіў вельмі прыемнэе уражанне.

Rev. Père Leo Horosko, 86, rue de Sévres, Paris (6). France.

П О Ш У К И

Марцинкевича Васіля нар. у в. Лонскі і Марцинкевича Паўла шукае **Марцинкевич Барбара**.

N. O. H. Spring Bottoms, Rammedenwood, Walsden, Todmorden, England.

Багдан Аркадій з Ганцавіч шукае брат **Багдан Мікаэль**:

H. S. Hostel, A 20/104, 58 Onslow Square, South Kengington, London, S. W. 7, England.

Брата **Адамовіча Юзіка** нар. 1923 г., швагра **Шацівага Івана**, дзялlyка **Язьлінскага Івана** і знаймых **Нікановіча Рыгора**, **Кулака Васіля**, **Басняка Уладзіміра**, **Басняка Антона** і **Патуру Аляксандра** шукае **Адамовіч Станіслав**:

Lager Haldinau Camp 235. D. P. Block 213, Kreis Harburg, b/Toatd. Prow. Hannover. Germany, Brit. Zone.

ПАВЕДАМЛЕНИЕ

ЗЪМЕНА АДРЫСУ АБРФ

Паведамлем усіх сябrou, аргандаціі і інштыціі, што у звязку з куплюю новага дому францускім Хрысьціянским Сындыкатам усілуюю карэспандэнцыю трэба скроўываша на наступны адрсы:

Union des Travailleurs Biélorusses en France,
26, rue Montholon, Paris (9).

ЗЪМЕСТ

Задумка. — Наша падліжныне — нашы-мэты	1
а. Л. Гарошко. — Крыніца моцы.	2
Кав. Сяляк. — Брату (верш)	4
Л. Хар-ко. — Пасланство сучасне эміграцыі.	4
— «Сымешансці» ў рэлігії.	5
— Беларускія съянятіі	7
Агульны аглайд сучаснага беларускага рэлігійнага жыцця.	8
Рэлігійная беларуская прэса на эміграцыі.	10
Бабіцкінская пропаганда на Беларусі.	10
М. Сядніў. — Ад сына твойго, Беларусь.	
(верш).	
Ул. Дудзіцкі. — Апошняя малітва. (верш).	
— Для несияніротнай Беларусі.	
(верш).	
Р. Крушинна. — Маім братом. (верш).	
Н. Раса. — Крых на руці.	
Хроніка.	
Заклік да молазіі.	
П о ш у к і.	

Садоўнікаў Лявона нар. 1920 г., **Быкоўская Міхась** і **Пятроўская Эзопа** ўсе пах. з Радашкавічай, шукае **Рудзь Максім**:

Salmon Hall, near Barnstaple (Yorks.), England.

Пісань на адрсы радажы.

Янушэвіч Аntonія с. Якуба, **Янушэвіч Даўніла** с. Паўла, **Янушэвіч Рыгора** с. Клемінта, **Пякарскага Адрыція** с. Ціхона, і **Лісуху Уладзіміра** с. Сычавіна, якіі выехаі у З.Ш.Л. Амвры з вёскі Суринка пам. Слонім шукае іх аднавісковец а. Тодар Даўнілок.

Рагалевіч Стасі нар. 1924 г. шукаюш яго бацькі.

Кур'яновіча Язепа з Салонага (Даўгінаў), які да 1939 г. жыў у Парыжу, шукае сваік **Анатоль** Малоненкі.

Жылевіча Лайўрэна сына Гарырлы шукае яго блізкі родны з паручнінем ад **Жылевіча Сяргея**.

Рашатко Паўла, які у 1929 г. выехаў у Францыю з в. Траснічы, шукае «школьных сібрав».

Гарошка Александра, які у 1935 г. выехаў разам з маткай і сістрай у З.Ш.А. і працьвіаў у штатце Нев-Іорк, шукае «стары знаёмых».

Леўковіч Ніна просіць усіх знаёмых, якіі загубілі ёй контакт, адгукнуцца на адрсы раздакі.

Пазняк Ольга шукае снаіх сісцёр.

Ракача Мацей, які у 1928 г. выехаў у Аргентыну, шукае «аднавісковец».

Да ведама прыяжджаючых у Францыю

Апошнім часам з Німеччыны <u>у Францыю</u> прыяжджаюць незалікі транспортны рабочых, мік якімі знаходзіцца і беларусы. Гэтыя асобы дзеля ўласнае карысці і агульнага ладу, прыехаўшы на аштар Францыі, хай паастараюцца неадкладна палаца ўб сабе вестку адзінай арганізацыі беларускіх рабочых <u>у Францыі</u> — Сындыкат Беларускіх Рабочых пры С.Ф.Т.С., або <u>у Беларускую Рэлігійную Місію</u> . Адрасы гэтых установаў паданы пышней.	11
Там звязанэе найлакладнейшыя інфармацыі пра юновыя жыцці <u>у Францыі</u> , юрдычныя парады ўні ўсіх спраўах алюсоны дакументы і беларуское эміграцыі <u>у Францыі</u> , дапамогу <u>у навязаныі</u> лучнасці з зашымі роднымі і сібрамі, разгубленымі па съвеце.	12
	13
	14
	15
	16